

Pieni opas kielenoppijan työelämässä oppimisen tuesta

Rahoittaja:

OPETUS- JA KULTTUURIMINISTERIÖ
UNDERSVINGS- OCH KULTURMINISTERIET

Sisällys

1. Missä vieraskielinen opiskelija saattaa tarvita tukea?.....	1
2. Miten opiskelijaa voi tukea?.....	3
2.1 Ennen työssäoppimista	3
2.1.1 Työssäoppimispaikan hakeminen.....	3
2.1.2 Kielellinen tuki	4
2.2 Työssäoppimisen aikana	4
2.3 Työssäoppimisen jälkeen	6
3. Mitä työpaikalla toivotaan?	7
4. Hyviä käytänteitä oppisopimusopiskelijan tukemiseen.....	8
4.1 Millaisia haasteita oppisopimusopiskelijoilla voi olla?	8
4.2 Miten oppisopimusopiskelijoita voidaan tukea?	9

1. Missä vieraskielinen opiskelija saattaa tarvita tukea?

Työelämäjaksolle menevällä vieraskielisellä opiskelijalla voi olla hyvin monenlaisia kielellisiä haasteita. Näiden haasteiden ymmärtäminen auttaa löytämään juuri oikeita tuen muotoja.

Kielitaidon osa-alueet eivät ole välttämättä tasaisesti kehittyneet. Opiskelija saattaa puhua melko sujuvasti suomea, mutta kirjoittaminen voi silti tuottaa ongelmia. Työpaikalla saattaa olla kirjallisia tehtäviä, jotka pitäisi pystyä hoitamaan. Joskus tilanne voi myös olla toisin päin. Opiskelija pystyy kyllä hoitamaan kirjalliset tehtävät, mutta hänen on vaikea keskustella esimerkiksi työkavereiden tai asiakkaiden kanssa.

Rupattelu työkavereiden kanssa voi olla monelle haastavaa. Työpaikan sosiaaliset tilanteet ovat olennainen osa työelämää, ja jos opiskelija ei pysty vapaamuotoiseen kommunikointiin työkavereiden kanssa, jää työelämäjakso melko ohueksi. Tällä voi olla vaikutuksia koko työuraan. Vapaamuotoisessa keskustelussa vaihdetaan myös epävirallista tietoa itse työstä. Vieraskielisen opiskelijan tukeminen kahvipöytäkeskustelussa onkin tärkeä osa työelämäjakson kielellistä tukea.

Myös ammattikieli voi tuottaa vaikeuksia. Mekaaniset, usein toistuvat ammattikielen fraasit opiskelijat oppivat tavallisesti melko nopeasti. Sen sijaan harvemmin käytettävät, mutta ammattikieleen kuuluvat tärkeät sanat ja fraasit voivat olla haastavia ja vaativat harjoittelua. Joskus asiakaspalvelussa pitäisi myös ymmärtää kielen nyansseja. Se on usein vaikeaa silloin, kun kieli ei ole oma äidinkieli.

Asiakaspalvelussa ja hoitotyössä myös puhekieli ja murre voivat aiheuttaa haastavia tilanteita. Toki myös työkaverit voivat puhua vahvaa puhekieltä tai murretta, mutta heitä voi ehkä helpommin pyytää puhumaan selkeää yleiskieltä (joskus jopa selkokieltä). Tässä oppilaitos voi myös olla tukena ja järjestää työpaikalle selkokielikoulutusta, mutta asiakkaat puhuvat omaa kieltään eikä siihen kovin paljon voi vaikuttaa. Opiskelijoita on siis valmennettava ymmärtämään myös puhekieltä ja murretta. Kielitietoisuudesta ja selkokielestä on tehty valmiit [koulutusmateriaalit](#) (aoe.fi) Vierko-hankkeessa.

Vieraskielisellä opiskelijalla saattaa olla myös muita haasteita puutteellisen kielitaidon lisäksi. Välillä nämä tuen tarpeet jäävät heikon kielitaidon vuoksi piiloon. Ohjaavan opettajan olisi hyvä tuntea opiskelija ja olla tietoinen hänen mahdollisista tuen tarpeistaan. Yhteistyötä kannattaa tehdä erityisopettajan, kuraattorin ja psykologin kanssa, jotta kielitaidosta riippumattomat vaikeudet saataisiin selvitettyä.

Esimerkiksi seuraavat haasteet voivat jäädä heikon kielitaidon vuoksi piiloon ja vaikeuttaa työelämäjakson onnistumista:

1. Opiskelijan kokemat traumat saattavat aiheuttaa mm. keskittymisvaikeutta, univaikeuksia, yli- tai alivireystilan, psykosomaattisia oireita sekä vuorovaikutuksellisia haasteita.
2. Oppimis- tai keskittymisvaikeus tai lievä kehitysvamma ei välttämättä tule esille, jos opiskelija on käynyt koulua toisessa maassa, eikä diagnoosia ole tehty.
3. Mielenterveysongelmat ovat monessa kulttuurissa tabu, jolloin avun vastaanottaminen voi olla vaikeaa.

2. Miten opiskelijaa voi tukea?

Hyvin suunniteltu on puoliksi tehty. Eli kun koulussa teoriaopinnoissa valmistellaan asiat hyvin, ja työpaikalla on alusta alkaen tuki, opiskelijan on helpompi olla työssä oppimassa.

2.1 Ennen työssäoppimista

2.1.1 Työssäoppimispaikan hakeminen

Työssäoppimispaikan hakeminen haastaa opiskelijan, nuoren sekä aikuisen toimimaan itsenäisesti ja luottamaan omiin vuorovaikutustaitoihinsa. Lähtökohtaisesti opiskelijaa kannustetaan etsimään työssäoppimispaikka itsenäisesti, mutta samalla tarjotaan tukea prosessiin. Suomen kieli tuottaa oman haasteensa, kun opiskelija käy yrityksessä tai soittaa sinne puhelimella. Suositeltavaa on, että yhteydenotot olisivat henkilökohtaisia, eli käynti tai soitto.

Tässä keinoja tukea opiskelijaa työpaikan etsimisessä:

- Opettaja laatii yritykselle suunnatun selkokielisen informaatiokirjeen työharjoittelun tavoitteista, kestosta ja arvioinnista. Opiskelija voi kertoa kirjeen avulla hakemastaan harjoittelupaikasta ja työpaikan edustaja voi lukea kirjeen.
- Pilkkotaan työpaikan hakuprosessi palasiin. Ensin kartoitetaan opiskelijaa kiinnostavat alat, ja sen jälkeen etsitään alojen työpaikkoja halutulta alueelta (esim. Google Mapsin avulla).
- Puhelinsoiton yritykseen voi tehdä yhdessä opiskelijan kanssa. Opettaja soittaa ja kertoo, mistä on kyse, jonka jälkeen opiskelija voi jatkaa ja sopia tapaamisen työpaikalle.
- Joihinkin yrityksiin pääsee tutustumiskäynnille ryhmän kanssa. Tutustumiskäynnillä kannattaa informoida sekä yrityksen edustajaa että opiskelijoita opintoihin kuuluvasta työelämäjaksosta. Opiskelija voi luoda kontaktin työpaikkaan jo heti vierailulla tai sen jälkeen.

2.1.2 Kielellinen tuki

Tärkein kielellinen tuki työelämäjakson aikana opiskelijalle on hänen oma oppiva mielensä. Opettaja ei koskaan voi valmistaa opiskelijaa kaikkiin eteen tuleviin kielellisiin tilanteisiin. Mikään sanalista ei ole riittävän kattava. Toisaalta etukäteen harjoitellut sanat ja fraasit jäävät helposti roikkumaan ilmaan, ennen kuin ne saavat tarttumapinnan arjen tilanteista. Tärkein oppi, jonka opettaja voi opiskelijalle antaa ennen työelämäjaksoa, on tukea opiskelijan omaa oppimista työpaikalla. Opettaja voi kannustaa opiskelijaa pitämään pientä vihkoa työpaikalla mukana. Vihkoon kirjoitetaan uusia sanoja, joita voi sitten työpäivän jälkeen kerrata. Opiskelijaa kannattaa myös kannustaa olemaan rohkea kysymään ja kertomaan, jos ei ymmärrä jotakin. Tätä oppia joutuu usein toistamaan, koska monelle voi kulttuuritaustan vuoksi olla vaikea myöntää sitä, että ei ymmärrä. Se on kuitenkin työelämässä äärimmäisen tärkeää.

On tärkeää myös tutustuttaa opiskelija alan sanastoon ja erilaisiin tilanteisiin mahdollisuuksien mukaan ennen työpaikalle menoa. Mitä tutumpaa alan sanasto ja fraasit ovat ennen työssäoppimisjaksoa, sitä helpompaa niiden ymmärtäminen ja käyttäminen työssä tietysti on.

Tunneilla on hyvä myös kielellistä alan tavallisia työtehtäviä ja pilkkoa ne hyvin pieniksi ja yksityiskohtaisiksi kuvauksiksi. Esimerkiksi hoitotyöhön työelämäjaksolle menevän kanssa ei vain puhuta, että hän auttaa hoivakodin asukkaita aamupesuisissa, vaan käydään läpi vaihe vaiheelta, mitä aamupesu voi tarkoittaa, ja mitä sanastoa siihen kuuluu.

Puhekieltä ja murretta on hyvä myös opiskella ainakin jonkin verran. Sitä ei välttämättä tarvitse itse oppia puhumaan, mutta on tärkeä ymmärtää murteellisia muotoja.

2.2 Työssäoppimisen aikana

Työssäoppimisen aikana on tärkeää, että yhteys oppilaitokseen ja opettajaan säilyy, jotta opiskelija ei vain katoa jonnekin.

Monissa oppilaitoksissa hyvänä käytäntönä on pidetty sitä, että opiskelijat tulevat työssäoppimisjakson aikana kerran viikossa yhdeksi päiväksi kouluun. Näin käytännön työelämä ja teoreettinen opetus kytkeytyvät läheisesti yhteen. Opiskelijat voivat purkaa opettajan kanssa työpaikalla esiin tullutta uutta asiaa, myös kielellistä. Opiskelija myös näkee helpommin, jos opiskelijalla on tunne, että kaikki ei suju työpaikalla niin kuin pitäisi.

Tunneilla voidaan käydä läpi myös pieneen vihkoon kertyneitä uusia sanoja sekä oppimispäiväkirjaa, jos opiskelijoita on rohkaistu pitämään sellaista.

Myös muunlainen yhteydenpito on tärkeää. Opettaja voi soittaa opiskelijalle ja/tai hänen ohjaajalleen. Myös erilaiset keskusteluryhmät viestisovelluksissa voivat olla käteviä. Opettaja voi laittaa opiskelijoille säännöllisesti kielen opiskeluun liittyviä linkkejä ja vinkkejä viestisovelluksessa.

Opiskelijoille voi olla myös annettu tehtäväksi suorittaa työelämäjakson aikana verkkokurssi, jonka teemat ja sanasto liittyvät työssäoppimiseen. Hyväksi tavaksi on myös koettu kansio, johon on koottu opiskelijalle juuri sen työpaikan sanastoa. Kansiossa voi olla esimerkiksi kuvasanastoja käytössä olevista välineistä. Kuvasanastoissa on valokuva välineestä ja välineen nimi suomeksi ja englanniksi. Suomenkielisistä nimistä mukana voi olla myös puhekielen versiot.

Jos suinkin mahdollista olisi tärkeää, että S2-opettaja tai muu ohjaava opettaja pystyisi vierailemaan työpaikoilla ja jopa viettämään siellä pitkiä aikoja niin, että hän voisi tuoda kielen oppimisen näkökulmaa työpaikalle.

Vierailun etukäteissuunnitteluun olisi hyvä myös panostaa. Tärkeää on, että opettajalla itsellään on selkeä käsitys siitä, miksi hän menee työpaikalle, mitä hän haluaa vierailullaan saavuttaa, sekä voiko ja kannattaako työpaikalle jättää kielenopiskelumateriaalia. Kovin tarkkaa suunnitelmaa siitä, mitä opettaja työpaikalla tekee, ei voi tietenkään tehdä, koska työpaikka toimii omien rutiiniensa ja tehtäviensä mukaan.

2.3 Työssäoppimisen jälkeen

On tärkeää myös purkaa työssäoppimisjaksoa yhdessä tunnilla. Sitä on hyvä tehdä sekä puhuen että kirjoittaen. Itsearviointi ohjatusti pistää opiskelijan palaamaan työelämän tilanteisiin ja oppimiinsa asioihin. Itsearviointia voi tehdä suullisesti palautekeskustelussa tai kirjallisesti erilaisten itsearviointikyselyiden muodossa. Ryhmäarvioinnissa opiskelijat voivat tarkastella suomalaisen työelämän käytänteitä ja tapoja.

Kielenopettajalle opiskelijan työelämäjakso voi parhaimmillaan olla aarrearkku. Opiskelijoiden työelämäjaksolla oppimia sanoja, fraaseja ja lauseita voi hyödyntää opetuksessa monella tavalla vielä pitkään. Onkin hyvä palata työssäoppimisjakson aikana opittuihin sanoihin ja fraaseihin myös pienen tauon jälkeen, jotta niistä tulee yhä tutumpia.

3. Mitä työpaikalla toivotaan?

Työpaikoilla tehdään töitä, ja arki rullaa, vaikka opiskelijoita tulee ja menee. Työpaikkaohjaajat ovat kiireisiä, joten selkeä ohjeistus aloituspalaverissa ennen työssäoppimista on tärkeää.

Työpaikkaohjaajia kiinnostaa, mikä on opiskelijan lähtötaso. Onko opiskelija ollut aiemmin vastaavassa työharjoittelussa tai töissä ylipäätään? Kielelliset valmiudet on hyvä selvittää, samoin mahdolliset oppimiseen ja sosiaalisiin tilanteisiin liittyvät tuen tarpeet. Opettaja tuntee parhaiten opiskelijansa, joten hän voisi hyvin kertoa työpaikkaohjaajalle, mitä tehtäviä opiskelijalla voisi teettää, mikäli tällä on kovasti tuen tarpeita tai muita haasteita elämässään, esimerkkinä lyhennetty työpäivä jaksamisen apuna.

Kiireestä huolimatta työpaikoilla toivotaan välipalautetta tai -puhelua koululta. Näin voidaan pureutua heti mahdollisiin opiskelijan työpaikalla kokemiin haasteisiin tai ongelmiin niiden ilmetessä. Jopa säännöllisiä tapaamisia työharjoittelujakson aikana on toivottu. Tämä olisi varmasti hyvä varsinkin, jos kyseessä on erityistä tukea tarvitseva opiskelija. Työpaikoilla toivotaan myös, että opettaja voisi olla paikan päällä enemmän opiskelijan tukena. Näin kielellisistä vaikeuksista kärsivät opiskelijat saisivat heti tukea omalta opettajaltaan.

Työpaikkaohjaajat toivovat myös selkeitä ohjeita siihen, miten näytöt arvioidaan. Näyttövaatimukset tulevat Opetushallitukselta, ja näyttölomakkeet saattavat olla oppilaitoksesta riippuen hyvinkin epäselviä ja pitkiä. Koulussa pitäisi olla selkokielliset näyttölomakkeet, jotta kaikki osapuolet – opiskelija, työpaikkaohjaaja ja myös opettaja - ymmärtäisivät mistä on kyse näyttöä arvioitaessa.

4. Hyviä käytänteitä oppisopimusopiskelijan tukemiseen

Luottamus on yksi keskeisimmistä asioista niin henkilökohtaisissa ihmissuhteissa kuin työelämässä menestymisessäkin. Luottamus ohjaavaan opettajaan auttaa uusissa työtilanteissa, kun voi kysyä ja tarkistaa opettajalta. Luottamus työhönohjaajaan syntyy vasta ajan myötä.

Kaikki työssäoppimisen aikana annetut tuen muodot auttavat myös oppisopimusopiskelijaa. Hänhän pääasiallisesti opiskelee juuri työpaikalla. Oppisopimusopiskelijat ovat kuitenkin oma erityinen ryhmänsä. Siksi on hyvä pohtia heidän tilannettaan myös erikseen.

4.1 Millaisia haasteita oppisopimusopiskelijoilla voi olla?

Eri oppilaitoksilla on erilaisia käytäntöjä esimerkiksi oppisopimusopiskelijoiden kielitestaukseen liittyen. Joissakin oppilaitoksissa oppisopimusopiskelijoiden kielitaitoa ei testata lainkaan ennen opintojen alkua. Toisissa oppilaitoksissa taas oppisopimusopiskelijat suorittavat samat kielitestit kuin kaikki muutkin opiskelijat.

Oppisopimusopiskelijoiden kielitaitotasossa voi olla suuria eroja. Osa voi esimerkiksi tulla Suomeen rekrytoituina työntekijöinä. Tällöin opiskelija on ehkä opiskellut vähän suomea etänä Teamsin välityksellä. Jokapäiväisen elämän kielitaito on tällöin hyvin ohut. Osa taas on saattanut asua Suomessa pitkäänkin, mutta virallinen kotopolku on jäänyt esimerkiksi perhetilanteiden takia käymättä. Tällöin arkinen puhe saattaa sujua, mutta kirjalliset taidot voivat olla heikot.

Haasteen oppisopimusopiskelijan tukemiseen tuo myös se, että usein työpaikalla heidät mielletään ennen kaikkea työntekijöinä ja vasta toissijaisesti opiskelijoina. Näin he myös usein itse mieltävät itsensä. Voi olla vaikea löytää aikaa tulla lähipäiviksi oppilaitokseen. Työpaikka

ei halua päästää oppisopimusopiskelijaa kovin usein ylimääräiselle vapaalle, ja toisaalta oppisopimusopiskelija itse ei halua ottaa palkatonta vapaata.

Lähipäiviin osallistuminen saattaa jossain päin Suomea olla vaikeaa myös välimatkojen ja huonojen kulkuyhteyksien takia. Joskus maahan rekrytoidut hoitoalan työntekijät tekevät työtä juuri pienillä paikkakunnilla, joista saattaa päästä opiskelupaikkakunnalle bussilla kerran päivässä ja pois myös kerran päivässä, eikä näitä aikatauluja ole suunniteltu oppilaitoksen oppituntien mukaan. Opetustuntien aikatauluja suunniteltaessa voi tietysti ottaa bussiaikataulut huomioon.

Oppisopimusopiskelijan elämä voi olla myös melko täyttä. Työ, jossa pitää koko ajan käyttää vierasta kieltä, on jo sinänsä kuormittavaa. Lisäksi on normaalit kotityöt ja perheen elämään kuuluvat asiat. Osalla perheet, siis jopa omat pienet lapset, asuvat toisella puolella maailmaa ja yhteydenpito vie suuren osan ajasta. Kielen opiskelu ei välttämättä ole kiireisen päivän jälkeen ensimmäisenä tärkeysjärjestyksessä.

4.2 Miten oppisopimusopiskelijoita voidaan tukea?

Tärkeintä myös oppisopimusopiskelijoiden tukemisessa on se, ettei opiskelijaa unohdeta työpaikalle, vaan opettaja ja/tai muu ohjaaja ovat säännöllisesti yhteydessä niin opiskelijaan kuin hänen työpaikkaohjaajiinsa.

Yhteydenpito voi työpaikkavierailujen lisäksi olla puhelinsoittoja ja viestejä. Opiskelijaryhmällä voi myös olla yhteisiä ryhmiä, joihin opettaja voi laittaa pieniä tervehdyksiä ja jakaa linkkejä. Yhteydenpidon määrä on tärkeää. Opettajan viesti voi olla pieni aamuinen muistutus kirjoittaa päivän aikana uusia sanoja vihkoon. Tämä ei vaadi opettajalta paljon, mutta saattaa olla juuri se, mitä opiskelija tarvitsee. Opettajan tehtävä on muistuttaa opiskelijaa, että hän on työpaikalla myös oppimassa, ei vain tekemässä töitä.

Työpaikkavierailujen ei tarvitse aina olla pitkiä. Esimerkiksi jos opiskelija on työssä asiakaspalvelutehtävässä, voi opettaja pistäytyä asiakkaana. Tällainen toimii varmasti paremmin pienillä paikkakunnilla kuin vaikkapa pääkaupunkiseudulla.

Toisaalta taas pitkät koko työvuoron kestävät työpaikkavierailut silloin tällöin olisivat ihanteellisia. Opettajalle tällaiset eivät ehkä ole mahdollisia tai ainakaan kovin helposti toteutettavia, mutta jos oppilaitoksella on taitovalmentajia, tällainen vierailu on varsin mahdollinen. Kielellisen tuen kannalta on tärkeää, että S2-opettaja valmentaa taitovalmentajan kiinnittämään huomiota myös kielellisiin asioihin.

S2-opettaja ei ehkä pysty vierailemaan työpaikalla kovin usein, mutta olisi hyvä, jos S2-opettaja pääsisi käymään työpaikalla ainakin kerran. Tämä auttaisi opiskelijan lisäksi myös opettajaa hahmottamaan paremmin sitä kielellistä maailmaa, jossa opiskelija toimii.

Oppisopimusopiskelijan oppimista voidaan myös tukea pitämällä lähipäivien välissä Teams-tunteja. Tämä on erityisen tärkeä, jos lähipäiviä on harvoin. Opiskelijoille voi myös antaa työn ohessa suoritettavaksi verkkokurssin tai muita tehtäviä. Tässä on tietysti huomioitava se, etteivät tällaiset tehtävät ole liian kuormittavia oppisopimusopiskelijan kiireisen arjen keskellä. Ohjauskeskusteluissa opiskelijan kanssa katsotaan, mikä sopii opiskelijan henkilökohtaiselle polulle.

Itse lähiopetuspäivien suunnitteluun kannattaa käyttää aikaa, jos vain resurssia löytyy. Alan opettajan ja S2-opettajan yhteistyö on tässä erityisen tärkeää. Tämä yhteistyö voi tarkoittaa yhteisopettajuutta, mutta se voi myös olla yksinkertaisesti toinen toisensa pitämistä ajan tasalla ja opetusmateriaalien yhteistä silmäilyä. Oppilaitoksessa voidaan myös miettiä, voisiko lähipäivien opetuksen teemasta tehdä lyhyen tietoiskumaisen videon, jonka opiskelijat voisivat katsoa jo etukäteen ja toisaalta myös jälkikäteen. Yleensäkin pieni ennakkotehtävä on hyvä virittämään opiskelijat opetettavaan asiaan. Jälleen kerran tämä tehtävä ei voi olla kovin kuormittava, vain pieni maistiainen, mutta kuitenkin palautettava tehtävä. Muuten se jää tekemättä.

Kuten sanottua, oppisopimusopiskelijan arki voi olla täyttä ja kuormittavaakin. Kielen opiskelu kaiken muun ohessa ei saa olla liian raskasta tai työlästä. Kuitenkin kielitaidon karttuminen myös vähentää kuormitusta, kun se helpottaa arjen työtä ja vapaa-ajankin asioiden hoitamista. Opiskelijalle voisikin yrittää koota Viiden minuutin vinkkejä eli lyhyitä pieniä juttuja, joiden avulla voi pitää suomen kielen opiskelua yllä. Näistä vinkeistä voi opettaja sitten myös viestittelyllään muistuttaa opiskelijoita.

Esimerkkejä Viiden minuutin -vinkeistä:

- Katso tai kuuntele Selkouutiset joka päivä maanantaista perjantaihin.
- Kuuntele Kielibuustin podcast.
- Kuuntele suomalainen biisi.
- Kirjoita viesti suomeksi.
- Kuvaa ympärilläsi olevia suomenkielisiä tekstejä ja tutustu teksteihin myöhemmin tarkemmin.
- Opettele suomalainen lasten loru.
- Lue sanomalehden otsikoita. Tarkista muutaman sanan merkitys.
- Kirjoita oppimispäiväkirjan lisäksi muuta päiväkirjaa, pari lausetta riittää.

Oppisopimusopiskelijan oppimista tukee myös koko työyhteisön valmentaminen selkokielisyyteen ja kielitietoisuuteen. Työyhteisö on oppisopimusopiskelijan ensisijainen oppimisympäristö, ja mitä paremmin työyhteisö pystyy oppisopimusopiskelijan oppimista tukemaan, sitä paremmat mahdollisuudet opiskelijalla on oppia.

Omia ideoita:

Tämä materiaali on tuotettu VIERKO-hankkeessa vuonna 2024.

VIERKO on toteutettu Opetus- ja kulttuuriministeriön vuonna 2023 myöntämällä ammatillisen koulutuksen strategiarahoituksella. VIERKO on kuudenkymmenen- kahden (62) koulutuksen järjestäjän yhteisponnistus. Työtä on koordinoanut Keski-Uudenmaan koulutus- kuntayhtymä Keuda.

Hankkeessa on kehitetty vieraskielisen koulutuksen laatua ja kotimaisten kielten opetuksen tarjontaa ammatillisessa koulutuksessa.

Lisätietoa:

<https://www.keuda.fi/keuda/hankkeet/vierko/>

Tämä materiaali:

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>